

De Salt a Alemanya

El talleret de Salt presenta dins el Festival d'Estiu de Barcelona Grec 90 *Nit de Reis*, de William Shakespeare, una obra que dirigeix Konrad Zschiedrich, professor de teatre a Berlín.

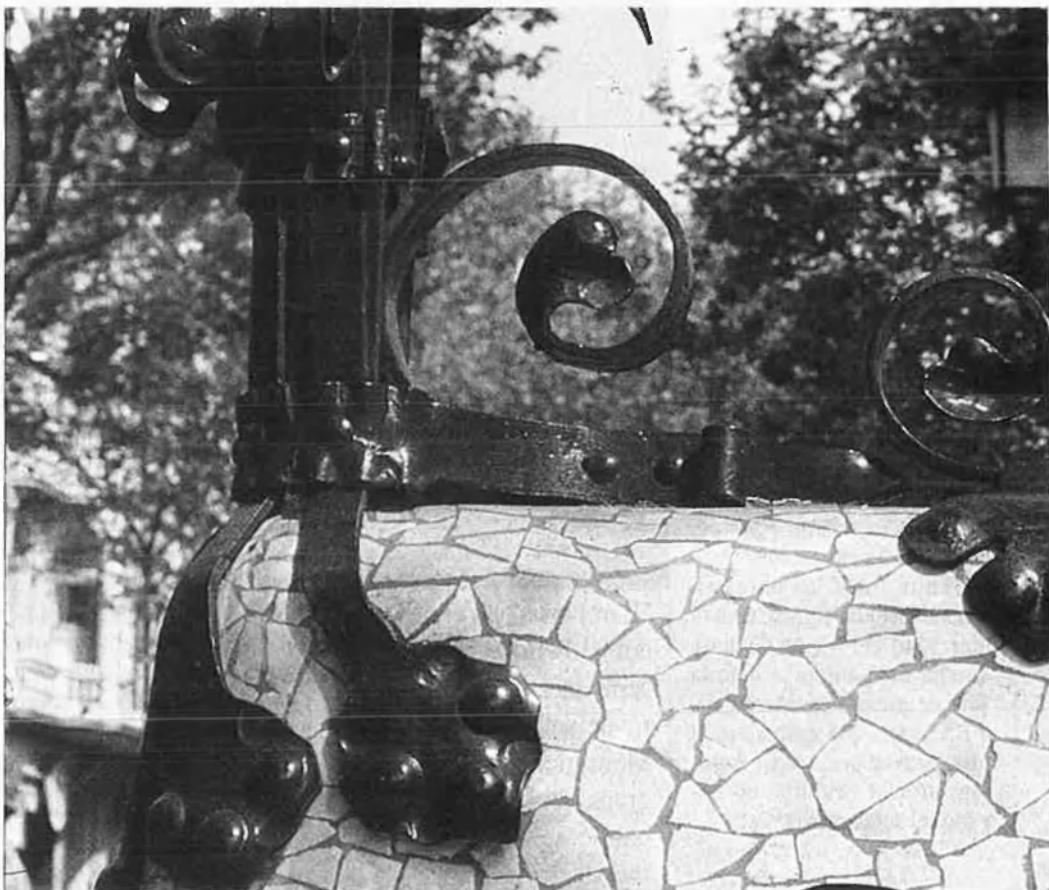
La Companyia el Talleret, com es coneix popularment dels seus últims muntatges, va nàixer a Salt el 1976 on, des d'aleshores, entre un anar i venir d'actors, amb una dotzena d'obres estrenades, actors com Josep Domènech, Cristina Cervià, Mercè Mas, Xicu Masó o Pilar Prats formen part des dels inicis del nucli que ha protagonitzat la portada a l'escenari de peces importants com *Jacques i el seu amo*, de Milan Kundera, *Informe per a una acadèmia*, de Franz Kafka, o *El Príncep de Dinamarca*, de Letser, estrenada a l'última edició del Festival de Tardor de Barcelona.

—*¿Com es produeix el fet del creixement de la companyia i d'alguna manera el pas cap a la professionalització?*

—La possibilitat de créixer i poder formar una companyia estable, és a dir, disposar d'uns actors fixos amb sou per fer unes produccions cada any va ser possible gràcies a una feina que ens vam inventar, que era fer set obres de mitja hora per instituts de la demarcació de Girona. Les institucions van acollir-ho favorablement, i això ens va donar recursos per poder fer altres espectacles per a un públic més general.

—*Espectacles dedicats al públic juvenil, sense ser grup d'animació, volia dir una proposta nova fa deu anys.*

—Sí, però teníem l'avantatge que els espectacles per a tots els públics poden durar tres o quatre anys, com *Metge per força*, i se'n poden arribar a fer tres-cents funcions. O

com el *Príncep de Dinamarca*, que ja en portem setantacinc. I això, sempre amb teatre de text.

—*No és casual que ara us presenteu amb una Shakespeare al Grec. ¿Com es decideix, com a companyia, inclinar-se per un teatre de text o per un de caire més espontani o estripat?*

—Creiem que quan s'és un grup amateur, o bé fas un producte d'una certa qualitat o la professionalització cap a un cert nivell és impossible. De fet, en el nostre cas, no és una opció intel·lectual, sinó de l'aprenentatge que ha fet la gent que integra la companyia. També s'han tingut

en compte les qüestions de comercialitat i, en aquest aspecte, s'ha mirat que els espectacles fossin aptes per a públics diferents, i això, una comèdia clàssica ho facilita molt.

—*¿És més fàcil, doncs, sortir-se'n si es manté una línia de teatre més específica?*

—Evidentment és preferible seguir una línia concreta. Tant els Comediants, com la Cubana, o els Joglars segueixen una línia definida i també Dagoll Dagom amb el teatre musical. Fem el tipus de teatre que sabem fer i que ens agrada fer.

—*¿Encara no hi ha textos d'autors actuals que cal*

recórrer als clàssics?

—Bé, aquí segur que no. A més, disposes de tantes i tantes referències per poder muntar un Shakespeare o un Molière... A fora potser sí que n'hi ha de bons, però nosaltres encara no els dominem, potser més endavant ens hi endinsarem.

—*¿El fet que a Girona hi hagi Salvador Oliva, traductor de Shakespeare, vinculat a la Universitat, ha reforçat el fet que se us hagi encarregat el muntatge?*

—Tot hi ha contribuït, en realitat ha estat una casualitat a tres bandes. Per una part, les converses amb el director Konrad Zschiedrich. D'altra,

s'estava parlant amb Salvador Oliva per muntar un dels Shakespeare que ell havia traduït. Després hi va haver la coincidència que tant Zschiedrich com Oliva van pensar en *Nit de Reis*. A partir d'aquí va ser una bassa d'oli. De fet Oliva ha retraduït l'obra, com opció dramà-

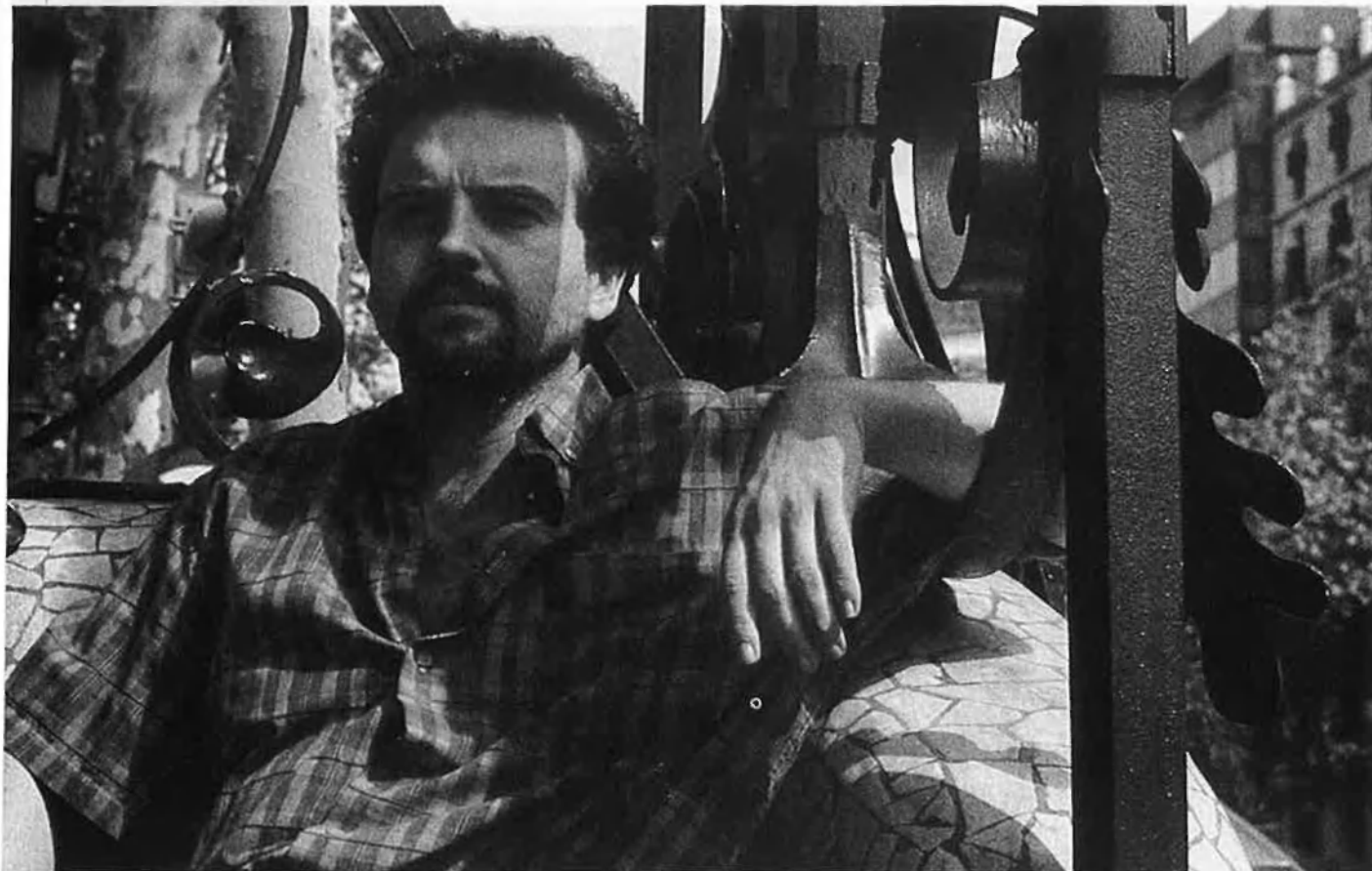
vertida, però surt la cara amagada que tenen les comèdies shakespearianes, i hi ha una quantitat d'informacions i de missatges a sota increïbles.

—*¿I què trobarà l'espectador d'avui en aquest Shakespeare dirigit per un alemany i en català?*

fund es visqui com una història absolutament actual. És difícil d'explicar, però Shakespeare va escriure coses que, si no les disfresses de postura clàssica i deixes fluir el contingut, són temes absolutament directes pel que fa a la problemàtica personal i universal.

perspectiva?

—El mes de gener tenim un compromís per a estrenar una altra producció al Teatre Regina de Barcelona. Serà una obra d'un autor contemporani anglès, *After Madrid*, de Tom Stoppard, escrita en els anys setanta. És un homenatge a Madrid, al surrealisme.

tica. En la versió editada per Vives i TV3 no es compta amb opció dramàtica, en canvi sí que la donava Sagarra en les seves traduccions. S'ha tingut una gran sort de poder parlar amb el traductor perquè el director ha pogut fer l'opció dramàtica amb el text, i, segons les necessitats, el traductor ha pogut anar canviant el vers.

—*¿Quina mena de Shakespeare ha quedat de tot plegat?*

—Konrad Zschiedrich fa els assajos en un correcte català i treu coses impensables dels actors, fa un treball excel·lent. A banda d'això, la història de *Nit de Reis* és di-

—No sé si en una primera lectura per part del públic serà evident, però hi ha sobretot la voluntat del director de presentar la confrontació del món tradicional amb el món modern o postmoder. Posant l'exemple de Barcelona, Konrad Zschiedrich, en els assajos, ha parlat sovint de l'oposició del barri gòtic amb la Barcelona 92. En l'essència de la comèdia hi ha aquesta oposició dels dos mons, després els desenganys típics, els equívocs, etc. Allò que han aconseguit Oliva i Zschiedrich és, sense fer adaptacions localitzables en el temps i fàcils en el text, que des del punt de vista pro-

—*Nit de Reis és programada en el Grec per cinc nits, amb dotze milions de presupost. ¿Es té previsió de moltes representacions posteriors?*

—Es preveu que tingui vida de mig any. Es faran actuacions pels deu o quinze teatres de Catalunya i el País Valencià. Cal tenir en compte que és un muntatge amb molta gent i és difícil de mantenir. A part dels ajuts habituals, no ha estat possible contractar els drets d'antena amb TV3 perquè la cadena ja emet les obres de Shakespeare de la BBC, però s'ha parlat amb TVE.

—*¿Hi ha altres projectes en*

una recreació d'un espai i uns personatges d'un quadre d'un pintor, de Madrid, que l'autor no especifica quin és, però que hem pogut localitzar i, en fer el muntatge, servirà de base per a l'escenografia.

—*¿Heu sortit mai de l'àmbit de Catalunya?*

—No, però després del Regina, al febrer, ho farem amb el *Príncep de Dinamarca* a Madrid. També tenim contactes amb Galícia, i en un cas i l'altre es farà versió castellana. Hi ha també contactes amb la Sala Escalante de València, en aquest cas amb la versió catalana.

Andreu Sotorra